

KÚRIA

Bfv.I.82/2014/6.szám

A Kúria Budapesten, a 2014. év március hó 18. napján tartott tanácsülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A garázdaság büntette és más bűncselekmények miatt folyamatban volt büntetőügyben I. rendű terhelt és védője által előterjesztett felülvizsgálati indítványt elbírálva a Budai Központi Kerületi Bíróság 2.B.XII.1101/2010/18. számú ítéletét és a Fővárosi Törvényszék 20.Bf.XII.7446/2012/9. számú ítéletét I. rendű terhelt tekintetében hatályában fenntartja.

A végzés ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, és ebben az ügyben sem az indítvány előterjesztője, sem azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

I n d o k o l á s

A Budai Központi Kerületi Bíróság a 2012. január 19-én kihirdetett 2.B.XII.1101/2010/18. számú ítéletében az I. rendű terheltet bűnösnek mondta ki társtettesként elkövetett garázdaság büntetében [1978. évi IV. törvény 271. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a) pont], két rendbeli testi sértés büntetében, melyből egy eset kísérlet [1978. évi IV. törvény 170. § (1) bekezdés, (2) bekezdés], lopás vétségében [1978. évi IV. törvény 316. § (1) bekezdés, (2) bekezdés II. fordulat d) pont]. Ezért őt halmazati büntetésül tíz hónap börtönbüntetésre és nyolcvanezer forint pénzmellékbüntetésre ítélte. A börtönbüntetés végrehajtását három évi próbaidőre felfüggesztette. A bíróság rendelkezett a járulékos kérdésekről is.

A másodfokon eljáró Fővárosi Törvényszék a 2012. szeptember 20-án jogerőre emelkedett 20.Bf.XII.7446/2012/9. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét I. rendű terhelt tekintetében akként változtatta meg, hogy a vagyon elleni cselekményét tulajdon elleni szabálysértésnek [Sztv. 177. § (1) bekezdés b) pont] minősítette, és az emiatti eljárást megszüntette; a terhelttel szemben kiszabott szabadságvesztés felfüggesztésének próbaidejét kettő évre mérsékelte; egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

A jogerős ügydöntő határozat ellen I. rendű terhelt és védője a Be. 416. § (1) bekezdés c) pontjára alapított - részletesen indokolt - felülvizsgálati indítványt terjesztett elő, amelyben a megtámadott határozatok hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását indítványozta.

Az indítvány előterjesztői szerint az elsőfokú bíróság az indokolási kötelezettségének oly mértékben nem tett eleget, hogy ítélete felülbírálatra alkalmatlan volt, ám ezt a másodfokú bíróság nem észlelte. Mindemellett a másodfokon eljáró bíróság is csupán felületesen indokolta meg döntését. Anyagi jogszabálysértést valósított meg a jogerős határozatot hozó bíróság, amikor nem értékelte az I. rendű terhelt javára a jogos védelmet, mint büntethetőséget kizáró okot. Az indítványban kifejtettek szerint a garázsban történt jogtalan támadással szembeni jogos védelemben cselekvésre hivatkozó jogi védekezést mind az elsőfokú, mint pedig - azzal egyetértően - a másodfokú bíróság azzal az érveléssel vetette el, hogy az irányadó tényállás szerint **I. rendű terhelt** kezdeményezte a vitás helyzet kialakulását. Ő mért elsőként a III. rendű terhelt torkára ütést, amellyel a jogtalanság talajára helyezte önmagát. Maga provokálta ki a garázsában történő megverését, ám ez a megállapítás nem felel meg az objektív valóságnak. Hivatkoztak a térfigyelő biztonsági ipari kamerák - részben rongálással történt - elmozdítására, amely az I. rendű terhelt tulajdonjogát sértő bűncselekmény, ennek érdekében az ingatlanába is behatoltak. A kamerák elleni erőszakos beavatkozás célja az eltervezett, majd nagyon rövid időn belül végrehajtott bántalmazás képeken rögzítésének megghiúsítása volt. Ez pedig azt bizonyítja, hogy az aktuális összetűzés kezdeményezői II. rendű és III. rendű terheltek voltak.

Az események valóságos sorrendje - az idegen dolog elleni erőszak - már jogsértő, az I. rendű terhelt ingatlana védelmére telepített két ipari kamera funkciójának - oda jogtalan behatolással - részben rongálással járó erőszakos megváltoztatása volt.

A II. és III. rendű terheltek cselekményükkel a jogos védekezés passzív eszközeit sértő bűncselekményt követtek el.

Az indítványozók kifogásolták, hogy a terheltnek felrótt vagyon elleni bűncselekményt a másodfokú bíróság tulajdon elleni szabálysértésnek minősítette, és az eljárást megszüntette, mert ezáltal kizárta annak lehetőségét, hogy **az** I. rendű terhelt ártatlanságát bebizonyítsa. A szabálysértés miatti felelősségrevonást csak az elévülést eredményező időmúlás zárta ki, ami jogsértő.

Az indítvány egyebekben a bizonyítékokat elemezve kívánja kétségesse tenni azok bizonyító erejét, és az ezzel kapcsolatos bírói értékelést.

A Legfőbb Ügyészség BF.130/2014. számú írásbeli nyilatkozatában a felülvizsgálati indítványt részben törvényben kizártnak, részben alaptalannak ítélte, és a megtámadott határozatok I. rendű terhelt tekintetében hatályában fenntartását indítványozta.

I. rendű terhelt és védője a Legfőbb Ügyészség átiratára tett

írásbeli észrevételében a felülvizsgálati indítványt - elsődlegesen az eljárásjog szabályainak megsértése miatt - fenntartotta. A történeti tényállás felülbírálatra alkalmatlansága miatt indítványozta a sérelmezett ítéletek hatályon kívül helyezését és új eljárás elrendelését. Egyben a felülvizsgálati indítvány elbírálására nyilvános ülés kitűzését kérte [Be. 424. § (2) bekezdés].

A Kúria a felülvizsgálati indítványt tanácsulésen bírálja el, kivéve, ha az ügyész a terhelt terhére nyújtott be felülvizsgálati indítványt, ebben az esetben az indítványról nyilvános ülésen határoz [Be. 424. § (1) bekezdés].

A felülvizsgálati indítvány részben törvényben kizárt, részben alaptalan.

A felülvizsgálat rendkívüli jogorvoslat.

A Be. 416. § (1) bekezdés c) pontja szerint felülvizsgálatnak a bíróság jogerős ügydöntő határozata ellen akkor van helye, ha a bíróság határozatának meghozatalára a 373. § (1) bekezdésének I. b) vagy c) pontjában, illetve II-IV. pontjának valamelyikében meghatározott eljárási szabálysértéssel került sor.

A másodfokú bíróság hatályon kívül helyezi az elsőfokú bíróság ítéletét, és az elsőfokú bíróságot új eljárásra utasítja, ha a bűnösség megállapítása, a felmentés, az eljárás megszüntetése, a cselekmény jogi minősítése vagy a büntetés kiszabása, illetve az intézkedés alkalmazása tekintetében az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének oly mértékben nem tett eleget, hogy emiatt az ítélet felülbírálatra alkalmatlan.

Az indítványnak az indokolási kötelezettség hiányára történő hivatkozása nem megalapozott.

Az indokolási köteleesség felülvizsgálati eljárásra okot adó megsértése - a Be. 373. § (1) bekezdés III. a) pont - nem állapítható meg, ha az ügydöntő határozat(ok)ból kitűnik az eljárás bíróság(ok)nak a tényállás megállapításával összefüggő tényfeltáró és értékelő tevékenysége, továbbá az, hogy az érdemi döntésben kifejeződő jogi álláspontját - a bűnösséggel, a minősítéssel, a büntetéssel és/vagy intézkedéssel kapcsolatban - mire alapozta. A bizonyítékok értékelése körében levont következtetések helyessége, az értékelés eredménye kívül esik a feltétlen eljárási szabálysértések körén, az tartalmilag az ügydöntő határozat megalapozottságának felülvizsgálati eljárásban meg nem engedett támadása (BH.2013. 10).

Az ügydöntő határozat indokolásának kötelező tartalmi elemeit a Be.

258. § (3) bekezdése tartalmazza. Ennek keretében - a d) pontra figyelemmel - a bíróságnak a bizonyítékokat számba kell vennie, és értékelni kell. A bíróságnak be kell számolnia arról, hogy az egyes bizonyítékok közül melyeket fogadott el, és milyen okból, másokat miért vetett el, az egyes bizonyítékoknak milyen bizonyító erőt tulajdonított, majd a bizonyítékokat egymással is össze kell vetnie, számot adva, hogy a tényállást milyen bizonyítékokra alapította. Az elsőfokú bíróság ezen kötelezettségének maradéktalanul eleget tett, ítéletének 5-11. oldalain részletesen értékelte és mérlegelte az egyes bizonyítékokat, ezeket egymással is összevetette.

Az indokolási kötelezettség megsértése akkor valósul meg, ha a megtámadott határozat oly mértékben hiányos, hogy nem állapítható meg belőle, mire alapította a bíróság a döntését, ezáltal ugyanis az érdemi felülbírálat lehetősége hiúsul meg (1/2007. BK vélemény C. pont).

Mindezen túl, mind az első- mind a másodfokú bíróság - ellentétben a felülvizsgálati indítványban írtakkal - részletesen megindokolta azt is, hogy a jogos védelem, mint büntethetőséget kizáró ok, miért nem volt megállapítható I. rendű terhelt javára [elsőfokú ítélet 10. oldal 3. bekezdés, másodfokú ítélet 3. oldal 4. bekezdés].

A Be. 423. § (1) bekezdése szerint a felülvizsgálati eljárásban a jogerős határozatban megállapított tényállás az irányadó. A felülvizsgálati indítványban a jogerős határozat által megállapított tényállás nem támadható.

A felülvizsgálati indítvány előterjesztői ezen törvényi tilalom figyelmen kívül hagyásával a történeti tényállásban nem szereplő tények értelmezésével, a II. és III. rendű terheltek feltételezett dolog elleni erőszakos tevékenységével kívánták indokolttá tenni I. rendű terhelt személy elleni erőszakos és a tettelegességet kezdeményező magatartását, ami az indítványozók szerint a jogos védelmet, mint büntethetőséget kizáró okot megalapozottá tehetné. Erre a felülvizsgálati eljárásban - a hivatkozott törvényi tilalom miatt - nincs lehetőség, miként a bizonyítékok eltérő értékelésére, további bizonyításra, illetve ez okból a megtámadott határozat hatályon kívül helyezésére sincs mód.

A felülvizsgálati indítványnak a vagyon elleni bűncselekmény szabálysértésként való értékelését és az elévülés miatt az eljárás megszüntetését sérelmező része a törvényben kizárt. A büntetőeljárás törvény rendelkezései szerint a Legfelsőbb Bíróság (Kúria) által lefolytatott felülvizsgálati eljárások szabálysértési ügyekre nem vonatkoznak, szabálysértések tekintetében rendkívüli jogorvoslatként csak perújításnak van helye [HGY.621.].

A Kúria a Be. 423. § (4) bekezdésében írtakra figyelemmel a

határozatokat a felülvizsgálati indítványban meghatározott ok alapján, valamint az (5) bekezdésre figyelemmel a 416. § (1) bekezdés c) pontjában felsorolt - feltétlen hatályon kívül helyezést eredményező - esetleges eljárási szabálysértésekre tekintettel is felülvizsgálta.

Ilyen, a Be. 373. §-a (1) bekezdésének I. b) és c) pontjában, valamint II-IV. pontjának valamelyikében meghatározott eljárási szabálysértést nem észlelt.

Ezért a Kúria a Be. 426. §-a alapján - a Be. 424. § (1) bekezdése szerinti tanácsülésen eljárva - a Budai Központi Kerületi Bíróság 2.B.XII.1101/2010/18. számú ítéletét és a Fővárosi Törvényszék 20.Bf.XII.7466/2012/9. számú ítéletét I. rendű terhelt tekintetében hatályában fenntartotta.

A végzés elleni fellebbezést a Be. 3. §-ának (4) bekezdése, a felülvizsgálatot a Be. 416. §-ának (4) bekezdés b) pontja kizárja. A felülvizsgálati indítvány ismételt benyújtásával kapcsolatos tájékoztatás a Be. 418. §-ának (3) bekezdésén alapul azzal, hogy ez esetben a Kúria az indítvány elutasítására vonatkozó határozat hozatalát a Be. 421. § (3) bekezdésére figyelemmel mellőzheti.

Budapest, 2014. március 18.

Dr. Csere Katalin s.k. a tanács elnöke, Dr. Vaskuti András s.k. előadó bíró, Dr. Csák Zsolt s.k. bíró

A kiadmány hiteléül:

TóthLné
bíróági tisztviselő